

KÉT HÉT EGY MESE

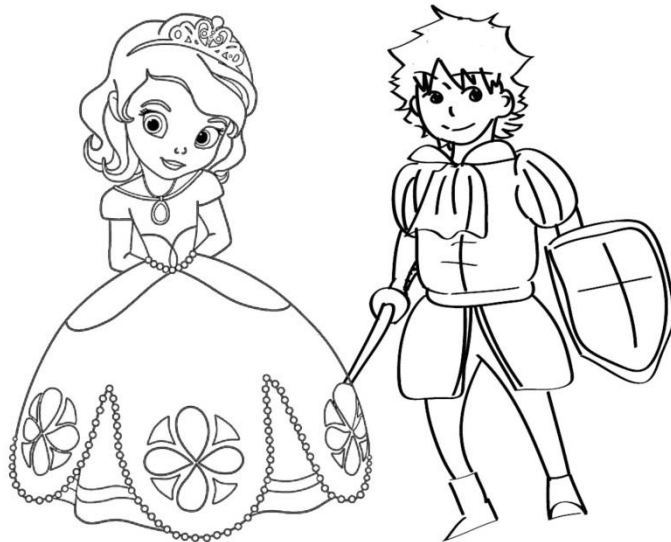
1-4. osztály

2.forduló

név:..... iskola: oszt.:

A mese: Dóka Péter: Lila kiráylány (részlet)

Budapest: Móra Könyvkiadó, 2014

1) Hogy hívták Szivárványföld királyának lányait?

.....

2) Írjátok le, hogyan nézett ki Lila kiráylány!

.....

.....

3) Milyen volt a Hófehér kiráylány lagzija?

.....

.....

4) Hogyan bánt el Lila királynő Bécivel, a hétfejű sárkánnyal?

.....

.....

.....

5) Ki volt az a három férfi, aki még nem kérte meg Lila királynő kezét?

.....

6) Mit tett a királynő hogy jobb belátásra bírja a dalíákat?

.....

7) Miért nem kérhette meg Fekete lovag a királynő kezét?

.....

8) Mire kérték a többiek a királynő és a lovag?

.....

.....

.....

9) Mit érzett a királynő és a lovag amíg elértek a királynő szobájáig?

.....

10) Lila királynő és a Fekete lovag is nagyon megváltozott a hónapok során.
Mit tettek hát együtt?

.....

Következő feladatlap: 2015. november 16-án, hétfőn

Lila királylány

Szivárványföld királyának három lánya volt: Piros királylány, Hófehér királylány és Lila királylány. Piros királylány mindig piros szalagot kötött a hajába, piros ruhában járt, s még az arca is piros lett, ha zavarba jött. És szinte mindig zavarba jött, mert eléggé szegénylős volt. Hófehér királylány csakis fehér ruhát hordott, fehér volt a bőre is, még a legnagyobb napfényben sem tudott lebarnulni, a foga pedig vakítóbban ragyogott a friss hónál. Lila királylány örökké lila ruhát viselt, fekete haját lila kendővel kötötte hátra, lila volt a harisnyája, a zsebkendője, még a szemüvege is.

Mindhárman nagyon szép lányok voltak, tolongtak értük a kérők. Először Piros királylány ment férjhez a gazdag Vérmirályhoz: vöröslő naplementében tartották az esküvőt, s olyan hevesen csókolták meg egymást, hogy az egész vendégereg elvörösödött. Hófehér királylányt Jégkirály vette el, a lagzin hullott a hó, jéggé fagyott az esküvői torta, és a vendégek még hetek múlva is tüszögtek. Csak Lila királylány nem akart férjhez menni, hiába ostromolták a legderékabb kérők a világ minden szegletéből. Lila királylány jókat beszélgetett a kérőkkel, nevetgélt velük, néha még kirándulni is elkísérte őket, aztán kiadta az útjukat. Annyi összetört szívű kérő volt már az országban, hogy reggeltől estig csak sóhajtasokat lehetett hallani, végül aztán a felsült kérők klubot alapítottak, ahol

egymást vigasztalgatták. Még Béci, a hétfejű sárkány is belépett a klubba, mert bizony vele is jól elbánt Lila királylány. Szegény hétfejű el akarta őt rabolni, hogy feleségül vegye, de akkor a lány levette lila szemüvegét, pislantott hármat a fekete szemével, és megmondta neki kerek perec, hogy ő bizony nem megy vele sehova, mert a sárkány egy műveletlen tuskó. Szegény Béci rögtön szerelembe esett, összetört a szíve, és elhagyta az ereje, mert a sárkányok csak akkor erősek, ha teljesen ép a szívük. Ettől a naptól kezdve ő is ott pityergett a kérőkkel a klubban, rászokott a pálinkára, és együtt próbálta a többiekkel elfelejteni Lila királylányt.

A királylánynak egyetlen barátnője volt: Tetovált Udvarhölgy, aki gyakran kérdezgette tőle, miért nem választ férjet magának.

– Van egy titkom – mondta erre mindig Lila királylány. – Egy szomorú titok, amit még neked sem mondhatok el. De azért nem vagyok nagyon bánatos, ne félj, mert roppant mulatságos a férfiakkal így játszani.

Telt-múlt az idő, és már csak három férfi maradt az egész világon, aki nem kérte meg Lila királylány kezét: Macsó herceg, Líra kapitány és Fekete lovag. Bántotta bizony a királylány hiúságát, hogy a három dalia nem keresi a kegyeit, ezért felpattant lila rollerére, és elszáguldott a Hómedve kocsmába, ahol a három barát sörözgetett esténként. Begurult az ajtón, és rögtön meglátta őket a sarokasztalnál. Macsó herceg híresen jóképű volt, Líra kapitány finom arcú, szinte lányos, Fekete lovag viszont olyan zordonan nézett maga elé, hogy a királylány megborzongott. De azért összeszedte magát,

elérjük gurult, lekapta a szemüvegét, rájuk pislantott háromszor, aztán már ott is hagyta őket.

A királylány nem csalódott. Másnap arra ébredt, hogy Macsó herceg szerenádozik az ablaka alatt. Kegyesen beengedte a palotába, de csak idegen nyelveken szólt hozzá, és ettől Macsó herceg – aki mindig kerülte az iskolát – zavarba jött, és szégyenkezve elkullogott. Délután aztán megérkezett Lira kapitány, és rögtön átnyújtotta a királylánynak legújabb versét, amely az *Ódon lila óda* címet viselte. A királylány elolvasta, egy nagy lila tollal kijavította a helyesírási hibákat, kicsit kiigazította a verslábakat, aztán ásitott egyet, és visszaadta a verset. Szegény Lira kapitány lógó orral ballagott haza, és este már ott sírdogált Macsó herceggel együtt a felsült kérők klubjában.

Boldogan feküdt le a királylány, várta Fekete lovagot, és azon töprengett, őt hogyan tudja majd megszégyeníteni. Csakhogy Fekete lovag nem jött se reggel, se délután, se másnap, se harmadnap. Pedig a királylány csodálatos tekintete őt is megdelejezte, mégsem mozdult.

– Nem kérhetem meg a királylány kezét, barátaim – mondta a lovag Macsó hercegnek és Lira kapitánynak. – Van ugyanis egy titkom, ami miatt távol kell maradnom tőle. Sajnos nem mondhatok többet.

És csak üldögélt bánatosan a sarokasztalnál. De egyszerre kivágódott az ajtó, és Lila királylány gurult be rollerén a kocsmába. Dühös volt, és még lilább, mint szokott. Nem tudta elviselni, ha valaki nem akarja őt feleségül venni. Odagördült rollerén Fekete

lovag elé, és kinyitotta a száját, hogy mondjon valamit, de aztán csak nézte a lovagot. Meg a lovag is nézte őt. Aztán egyszer csak már ott álltak egymás mellett, és fogták egymás kezét.

– Engedj el, te tuskó! – mondta dühösen a királylány. – Tessék elengedni a kezemet! Hogy képzeled?!

– Én nem tudok elengedni – mondta Fekete lovag. – Ez a bajom. Hogy én nem tudok elengedni. Ezért nem akartam találkozni veled.

– De én se tudok! – mondta ijedten Lila királylány. – Ez az én titkom. Ugyanaz a bajom, mint neked. Nem tudok elengedni.

Álltak, nézték egymást, és az jutott eszükbe, hogy nem is rossz így fogni egymás kezét, de nem akarták bevallani, ezért arra kérték a többieket, hogy próbálják őket szétválasztani.

Nosza, Macsó herceg elkapta derekánál a királylányt, Lira kapitány pedig megragadta Fekete lovagot. Húzták, vonták őket, de hiába. Közben megérkezett Tetovált Udvarhölgy, ő is próbálta szétválasztani őket, aztán befutottak az összetört szívű kérők, és ők is csatlakoztak a ráncigáló sereghez, de közben annyira sírtak, hogy elcsúsztak a saját könnyeiken. Hiába volt minden igyekezet. Úgy fonódott össze a királylány és a lovag karja, mintha összeforrtak volna. Nem volt mit tenni: látta a királylány és a lovag, hogy most már nekik így kell maradni.

Amikor kiléptek a kocsmá ajtaján, már érezték, hogy valami melegség van bennük. Amikor a palota kapujához értek, már úgy dobogott a szívük, hogy majdnem kiugrott belőlük. Amikor felértek az emeletre, ahol a királylány szobája volt, már annyira szerelme-

sek voltak egymásba, hogy a királylány tündöklő lila lett, a lovag pedig olyan fekete, mint még soha. Nem szóltak semmit, csak néztek egymást boldogan.

Teltek a napok, a hetek, a hónapok, és ők ketten mindenhol együtt jártak, mindent együtt csináltak, együtt ettek, együtt öltöztek, még a mosdóba is együtt mentek, mert nem tudtak külön-külön létezni. A világ eltűnt számukra, már senkit sem ismertek meg, csak egymás szavában tudtak gyönyörködni, csak egymás illatát tudták elviselni.

Aztán egy este azt mondta a királylány:

– Olyan szépen süttött ma a nap. Jó lett volna sétálni a kertben, beszélgetni Tetovált Udvarhölgygel; néha kicsit hiányzik.

– Nem tudlak elengedni – felelte Fekete lovag. Amikor ágyba feküdtek, egyikük sem bírt aludni, csak a plafont bámulták.

– Vajon mi van a cimborákkal? – sóhajtott fel hirtelen Fekete lovag. – Jó lenne a derék Macsó herceggel meg Lóra kapitánnyal sörözni egyet a Hómedvében.

– Nem tudlak elengedni – felelte a királylány.

Szomorúan aludtak el. Másnap reggel aztán látták a fürdőszoba tükreben, hogy nagyon megváltoztak.

– Te már nem is lila vagy – mondta a lovag. – Inkább csak olyan rózsaszínes.

– Te pedig szürke lettél – mondta a királylány. – Nem vagy többé fekete.

Egymásra néztek, és már tudták, mit kell tenniük.

Alaposan bereggeliztek, aztán felugrottak a lila rollerre, és elgu-

rultak világgá. Tudták, hogy ha igazán akarják, mindent meg tudnak együtt oldani.